

какъ опознавить туй нѣщо, дали за праведно или за неправедно, и ако неможемъ самы да познаймы туй на-здро, трѣба да го научимъ отъ други; ако ли и тѣй останемъ еще въ сумнѣніе, прилично е да повторимъ или да отложимъ рѣшеніе то си за по-подирѣ, докжто земемъ пълно разумѣніе за туй нѣщо.

Никога не трѣба да прѣдприемамы или да залавямы нѣщо прѣди додѣ неиспытамы добрѣ какво ще произлѣзе отъ него. И когато ще са рѣшимъ на нѣщо, трѣба да помнимъ туй умно изрѣченіе: „отъ непрнысляніе то много са повреждатъ хора та“.

4. Извършваніе на рѣшенія та на нгво воля-та.

Когато ще прѣдприемемъ нѣщо, трѣба да го испытамы, а като испытамы едно нѣщо, и познаймы че трѣба да го извършимы, тогази трѣба да са погрыжимъ какъ подобрѣ да го извършимъ.

Като сторимъ намѣреніе да вършемъ нѣкоя работа, тогази трѣба да са постараймы да отбѣгнимъ двѣ нѣща, които сж двѣ крайны противности: да отбѣгваме отъ помайваніе-то и отъ прибързваніе то, сирѣчь, нито да са лѣнимъ да извършемъ, нито пакъ да прибързвамы; защото и двѣтъ можтъ да станжтъ прѣчки на рѣшенія та на воля та.

Когато сме намислили да правимъ нѣкое добро и полезно нѣщо, не трѣба да са облѣняваме по боязнь отъ трудове тѣ и отъ грыжитѣ, колкото са изискуватъ докж-то го извършимъ, но да го залавямы съсъ прилѣжаніе и усердіе; защото на